

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 14P/243/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619205332
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619205332.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Matej OKÁLY, v právnej veci mal. dieťaťa D. W., F.. XX.X.XXXX, bytom K. E., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, dieťa rodičov: matka I. K., F.. XX.X.XXXX, trvale bytom P., J. X a otec D. W., F.. X.X.XXXX, trvale bytom G. - H., U. XXX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Z v y š u j e sa výživné zo strany otca na mal. D. W., F.. XX.X.XXXX zo sumy 28,- eur na sumu 170,- eur mesačne, počnúc dňom 6.9.2019 do budúcnosti, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať k rukám matky, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred.

II. Súd v prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a .

III. D i h na výživnom zo strany otca za obdobie od 6.9.2019 do 31.12.2019 na mal. D. W., F.. XX.X.XXXX v celkovej výške 568,- eur je otec povinný splácať popri bežnom výživnom v splátkach po 30,- eur, vždy k 25. dňu v mesiaci do rúk matky.

IV. Tým s a m e n í rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/111/2012-13 zo dňa 22.3.2013 vo výroku o výživnom zo strany otca na mal. D. W., F.. XX.X.XXXX.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 06.09.2019 bol tunajšiemu súdu doručený návrh matky maloletej, ktorým sa domáhala, aby súd v tomto konaní zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. sp. zn. 15P/111/2012-13 zo dňa 22.3.2013 v časti povinnosti otca prispievať na mal. D. tak, že zvýši výživné na maloletého zo sumy 28,- Eur mesačne na sumu 250 Eur mesačne.

2. Navrhovateľka - matka maloletej, svoj návrh odôvodnila tým, že maloletý D. toho času navštevuje druhý stupeň základnej školy, náklady na výchovu podstatne vzrástli, mesačný príjem matky - navrhovateľky nepresahuje 300,- Eur, z čoho platí nájom a INKASO. Navrhovateľka býva so synom v 1-izbovom byte, na ktorý zobrali rodičia navrhovateľky úver, ktorý splácajú mesačnou splátkou vo výške 222,- Eur. Keďže rodičia navrhovateľky sú už na dôchodku, viac jej finančne pomôcť nemôžu. Syn pre nedostatok financií nemôže navštevovať žiadny krúžok, potrebuje chodiť na doučovanie anglického jazyka, plavecký kurz. Otec maloletého je akože „nezamestnaný“, už desať rokov, pracuje na čierno, matka to ale dokázať nemôže. Podľa matky je životná úroveň otca na oveľa vyššej úrovni, než životná úroveň jeho syna. Otec je podľa vyjadrenia matky vlastníkom veľkého rodinného domu, nedávno si mal kúpiť nové auto. Matka preto navrhuje, aby súd rozhodol o zvýšení výživného na maloletého zo sumy

28,- Eur na sumu 250,- Eura mesačne. Táto suma je podľa matky adekvátne k jeho životnej úrovni. Matka ďalej uviedla, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Otec okrem výživného na syna viac neprispieval, synovi nič nekúpil, celé prázdniny nemal o syna záujem, nezobral syna ani na jeden deň.

3. Spolu s podaným návrhom navrhovateľka nepredložila žiadne listiny preukazujúce jej tvrdenia.

4. Súd uznesením sp. zn. 14P/243/2019-5 zo dňa 19.09.2019 ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves za kolízneho opatrovníka pre maloletého, na zastupovanie v tomto konaní.

5. K návrhu matky sa podaním zo dňa 01.10.2019 vyjadril otec maloletého, ktorý uviedol, že jeho mesačný príjem činí 120,- Eur mesačne, čo predstavuje dávka v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie. Otec tiež uviedol, že je vlastníkom rodinného domu s. č. 153 v k. ú. Granč - Petrovce, kde býva v spoločnej domácnosti so svojim synom z prvého manželstva. V súvislosti s kúpou nehnuteľnosti otec spláca úver s mesačnou splátkou 100,- Eur mesačne. S nákladmi na bývanie mu tiež pomáha jeho mama, ktorá je starobná dôchodkyňa. Okrem toho sa otec maloletého tiež stará o svoju 76-ročnú starú, chorú tetu, ktorá s nimi žije tiež v spoločnej domácnosti. Ku kúpe nového auta otec uviedol, že toto zakúpila jeho mama a teta, pričom auto slúži výlučne len na účely skoro každodennej dopravy k lekárovi. Čo sa týka čiernej práce, ktorú má otec podľa matky vykonávať otec uviedol, že nikde nepracuje, okrem pracovných povinností uložených ÚPSVaR v Poprade, pracovisko Levoča, ktoré vykonáva pre Obec Granč - Petrovce. Otec vo svojom vyjadrení označil tvrdenia matky o jeho nezaujme o maloletého za nepravdivé. S návrhom na zvýšenie výživného v matkou navrhovanom rozsahu otec nesúhlasí, pričom navrhol sumu 66,- Eur mesačne.

6. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča zo dňa 25.09.2019 súd zistil, že otec maloletého poberá od 01.08.2015 pomoc v hmotnej núdzi, aktuálne vo výške 120,50 Eur mesačne.

7. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 14.10.2019 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 15P/111/2012 zo dňa 16.1.2013 bol maloletý D. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať výživným v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa. Matka maloletého dieťaťa I. K., F..XX.X.XXXX, Q. T. J. X, P., býva v jednoizbovom byte, ktorý je v osobnom vlastníctve jej rodičov a na ktorý si jej rodičia vzali úver. Domácnosť je prispôbená potrebám maloletého. Maloletý má v byte dostatok priestoru na prípravu do školy, prípadne na venovanie sa svojim záľubám. Matka pracuje na polovičný úväzok v obci M. ako krčmárka s mesačným príjmom 300 Eur. Výdavky na byt predstavujú sumu 160 Eur za inkaso a nájom. Za telefóny so synom platí 20 Eur mesačne. Na stravu pre seba a syna minie okolo 200 Eur mesačne. Matka si hľadá aj druhú prácu, aby vedela zabezpečiť všetky synove potreby. Finančne jej vypomáhajú rodičia. Otec maloletého, D. W., F.. XX.XX.XXXX, v telefonickom rozhovore uviedol, že trvá na podanom vyjadrení, ktoré doručil súdu, je ochotný platiť vyššie výživné, no nie v takej výške ako požaduje matka. Viac sa k predmetnej veci telefonicky vyjadrovať nechcel. Maloletý D. v školskom roku 2019/2020 nastúpil do 6. ročníka Základnej školy na W. K. v P.. Všetky výdavky týkajúce sa maloletého znáša matka. Maloletý sa stravuje v školskej jedálni, kde za obedy uhrádza sumu 10 Eur mesačne. Kvôli finančnej situácii matky si maloletý nemôže dovoliť navštevovať krúžky, aj keď má záujem o maľovanie, vo voľnom čase rád tvorí grafity. V škole sa učí dobre, no potreboval by doučovanie z angličtiny. Maloletý je dispenzarizovaný v NZZ P., je zdravý, matka má zvýšené výdavky na okuliare. Pri osobnom pohovore matka uviedla, že otec maloletého jej platí výživné nepravidelne a až po urgencii matky. O synove výsledky v škole sa nezaujíma, nepýta sa na synov zdravotný stav. Matka zastáva názor, že otec dieťaťa si žije nadštandardne a tak ich syn má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov.

8. Na základe zistených skutočností ustanovený kolízny opatrovník navrhol súdu, aby vyhovel návrhu matky dieťaťa a zvýšil výživné na maloleté dieťa, keďže je to v jeho najlepšom záujme poukazujúc na skutočnosť, že maloletý od posledného rozsudku začal navštevovať druhý stupeň základnej školy, začal nosiť okuliare, čo predstavuje nárast výdavkov na strane matky. Zvýšenie výživného je podmienené odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.10.2019 a na deň 20.01.2020, pričom súd vypočul oboch rodičov maloletého. Z výpovedí rodičov sa súd oboznámil z ich osobnými, majetkovými a sociálnymi pomermi ako aj nákladmi na vedenie domácností, ako aj nákladmi vynaloženými matkou na starostlivosť o maloletého. Súd tiež vypočul svedkyňu Máriu Maliňákovú, nar. 10.06.1943 - tetu otca maloletého, ktorá uviedla, že asi pred 4 rokmi kúpila motorové vozidlo, ktoré následne darovala otcovi maloletého. Svedkyňa tiež uviedla, že sa nevie vyjadriť, koľko auto stálo. Celá kúpna cena bola zaplatená z jej vkladnej knižky. Auto na otca maloletého prepísala preto, pretože sa otec maloletého podujal starať sa o ňu. Peniaze za kúpu auto od otca vrátiť nepýta.

10. Z výpovede otca súd zistil, že otec maloletého je vyučený automechanik. V minulosti pracoval ako skladník, resp. neskôr ako robotník, pričom toho času je dlhodobo nezamestnaný. Otec z práce odišiel pre zdravotné problémy, konkrétne pre bolesti chrbtice. Otec nie je vedený ako osoba ťažko zdravotne postihnutá, nie je tiež poberateľom invalidného dôchodku. Na pojednávaní, dňa 20.01.2020 svedkyňa P. W., F. XX.XX.XXXX uviedla, že: „Otec mal. dieťaťa už je dlhodobo nezamestnaný, určite viac ako rok. So synom sa vadiť. Hovorím mu, že má si nájsť prácu a začleniť sa do práce. Syn sem tam chodí na masáže. V minulosti mal problémy s chrbticou. Nevie, či mal niekedy nejaký úraz. Masáže mu platím ja. Nevie sa vyjadriť, asi skôr nerobil profesiu, ktorú vyštudoval. Možno raz na JRD, ale to už neviem presne. Nemám vedomosť, žeby syn chodil niekde na brigády a privyrobil si nejaké peniaze.“

11. Matka na pojednávaní dňa 20.01.2020 v záverečnom prednese uviedla, že po rozhovore s kolíznym opatrovníkom mení svoj pôvodný návrh a žiada, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého sumu 200,- Eur mesačne.

12. Z podania Štatistického úradu Slovenskej republiky zo dňa 22.10.2019 súd zistil, že priemerná mzda v zamestnaní 7231 Mechanici a opravári motorových vozidiel bola v roku 2018 nasledovná:

hrubá mzda: 1.077,- Eur

čistá mzda: 827,- Eur

13. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča zo dňa 21.10.2019 súd zistil, že otec maloletého dňa 29.07.2019 podal žiadosť o opatrovateľský príspevok.

14. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.).

18. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 300/2010 Z.z. a opatrenia MPSVaR SR č. 186/2013 Z.z. za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje počnúc od 1.7.2013 suma alebo úhrn súm 90,42 Eura mesačne, ak ide o zaopatrované nepľnoleté dieťa.

19. V čase vyhlásenia tohto rozsudku tak suma minimálneho zákonného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa predstavuje čiastku 28,08 Eur na jedno nepľnoleté nezaopatrované dieťa.

20. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

21. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

24. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

25. Podľa § 111 CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o

c) výžive maloletého,

26. Podľa § 120 ods. 1 CMP, súd rozhoduje rozsudkom vo veciach podľa § 111 písm. b) až d), h) a i), inak rozhoduje vo veci samej uznesením.

27. Podľa 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

28. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

29. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 231 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

31. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

32. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu matky je potrebné vyhovieť, nie však v celom rozsahu požadovanej výšky výživného.

33. Z vykonaného dokazovania súdu zistil, že maloletý je toho času v osobnej starostlivosti matky a to v zmysle rozsudku tunajšieho súdu 15P/111/2012-13 zo dňa 22.3.2013, pričom pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, súd vychádzal pri svojom rozhodovaní z majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, ktoré sa mu podarilo zistiť, berúc do úvahy skutočnosť, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a na to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako je šatstvo, bielizeň,

obuv, poplatky za bývanie a tiež potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov a potrieb, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj potreby súvisiace so zdravotným stavom, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Na druhej strane uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov, pričom sú rozhodujúce predovšetkým reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodičov.

34. Súd pri svojom rozhodovaní preskúmal existenciu zmeny pomerov ako na strane maloletej, tak aj na strane rodičov, pričom dospel k záveru, že v prípade maloletého došlo od poslednej úpravy výživného k nástupu do vzdelávacieho systému, pričom je nespochybniteľné, že s nástupom vzdelávania u maloletého dieťaťa sú vždy objektívne spojené zvýšené náklady na takéto dieťa. Maloleté dieťa sa dostáva na ďalší stupeň vývoja a to, ako z hľadiska biologického, kedy rastie a menia sa aj jeho stravovacie potreby, tak aj mentálneho a v konečnom dôsledku aj spoločenského vývoja, kedy sa zapája do nových vzdelávacích či záujmových činností, čo so sebou prináša zvýšené náklady. Náklady na maloletého tak podľa zistenia súdu objektívne vzrástli a to jednak pokiaľ ide o výdavky na školu, jednak aj pokiaľ ide o náklady na jeho bežné oblečenie, obuv, kultúrne vyžitie a v neposlednom rade aj hygienické potreby, berúc tiež na zreteľ jeho vek.

35. V súvislosti s rozhodovaním súdu o návrhu matky súd poukazuje na úpravu obsiahnutú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, v zmysle ktorej súd pri konštatovaní zmeny pomerov na strane oprávneného dieťaťa je povinný vždy prihliadať aj na vývoj životných nákladov, ktorý nastal od poslednej úpravy, ktorou bolo dieťaťu priznané výživné zo strany povinného rodiča. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že životné náklady oproti obdobiu, v ktorom sa rozhodovalo o poslednej úprave výživného pre maloleté dieťa stúpili a preto súd musel brať túto okolnosť na zreteľ.

36. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že matka maloletého obýva spolu s maloletým 1- izbový byt, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov, a ktorý tiež mesačne hradia splátky za úver poskytnutý na jeho kúpu. Matka je toho času zamestnaná, pričom výška jej priemernej čistej mesačnej mzdy je 300,- Eur. Matka je súčasne poberateľom prídavku na maloletého syna.

37. Súd sa tiež oboznámil so skutočnosťou, že otec maloletého je od 01.08.2015 pomoc v hmotnej núdzi, aktuálne vo výške 120,50 Eur mesačne. Súd však pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloletého D. u otca nevychádzal zo zásady fakticity jeho príjmov, ale vychádzal zo zásady potenciality príjmov, nakoľko na strane otca súd nezistil také dôvody, pre ktoré by otec jednak nemohol vykonávať zamestnanie, v odbore ktorého sa vyučil (automechanik), resp. vykonávať také povolanie, ktoré by bolo zlučiteľné s ním deklaroványm zdravotným stavom. Navyše súd uvádza, že otec podľa svojej výpovede síce naposledy sám opustil zamestnanie na pozícii robotník na základe ním uvádzaných bolestí chrbta, avšak skutočnosť, že by jeho zdravotný stav mu nedovoľoval zamestnať sa opätovne na pracovných pozíciách ako skladník, resp. robotník, ktoré v minulosti vykonával, žiadnym spôsobom nepreukázal. Podľa názoru súdu tak nečinnosť otca, vzhľadom na jeho dlhodobú nezamestnanosť, ohrozuje dosiahnutie takého príjmu, ktorý by postačoval nie len na uspokojenie jeho potrieb, ale aj potrieb jeho maloletého syna. Súd preto pri rozhodovaní o novoustanovenej výške výživného vychádzal z výšky príjmov, ktoré by otec (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Vzhľadom na správu Štatistického úradu Slovenskej republiky tak súd na strane otca vychádzal z príjmu vo výške 827,- Eur mesačne.

38. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti, vzhľadom na aktuálny vek maloletého, ako aj vyčíslené výdavky (uvedené na pojednávaní dňa 16.10.2019, resp. v správe kolízneho opatrovníka) spojené s uspokojením jeho potrieb a vynakladaných na jeho starostlivosť má súd za to, že na výživu maloletého D. toho času postačuje, ak bude otec prispievať k rukám matky sumou 170,- Eur mesačne.

39. V prevyšujúcej časti súd návrh matky výrokom II. tohto rozsudku zamietol.

40. Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o novom určení výživného na maloletého syna za obdobie od 06.09.2019 vznikol otcovi do dňa rozhodovania o tomto nároku nedoplatok na výživnom v celkovej výške 568,- Eur, ktoré súd otcovi výrokom III. tohto rozsudku uložil uhradiť k rukám matky v mesačných splátkach po 30,- Eur spolu s bežným výživným, vždy do 25-tého dňa v mesiaci vopred, pod stratou výhody splátok, v prípade neuhradenia, čo i len jednej z nich. Tento nedoplatok bol vyčíslený ako súčin sumy novourčeného výživného za obdobie od podania návrhu ku dňu rozhodnutia, od ktorých súd odrátal otcom uhradené výživné.

41. Vzhľadom na skutočnosť, že súd týmto rozsudkom rozhodol o novej výške výživného na mal. Jozefa, výrokom IV. preto rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/111/2012-13 zo dňa 22.3.2013 vo výroku o výživnom zo strany otca na maloletého.

42. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

44. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O trovách konania súd rozhodol výrokom V. tohto rozsudku tak, že ich nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, nakoľko súd nezistil žiadne také okolnosti, pre ktoré by bolo možné priznať trovy niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (§ 62 ods. 1 CMP) .

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. . (§ 62 ods. 2 CMP)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 62 ods. 3 CMP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.